

med både jobtræning og individuel jobtræning. Begge former for jobtræning kan foregå på en almindelig arbejdsplads, og en af forskellene er sådan set aflønningen, idet jobtræning er lønnet som et ganske almindeligt job, men en del af lønnen består af et offentligt løntilskud.

Vi har været bekymrede for, at hvis man uden videre kan fortsætte med jobtræning i kontant-hjælpssystemet, kan det komme til at betyde, at der er nogle unge, der bliver fristet til at søge over i kontanthjælpssystemet, fordi der her er mulighed for at komme på en ret høj ydelse, nemlig den, der svarer til højeste dagpengesats. Sådan er det jo tit i lovgivningen, at man står med forskellige, modstridende hensyn, man skal veje op mod hinanden.

Når der er et forslag om at begrænse jobtræningen, hænger det sammen med, at vi ikke vil have nogen former for sovepude i systemet; men det betyder ikke, at jeg ikke er fuldstændig enig i, at mange unge har godt af at komme ud på en rigtig arbejdsplads. Når man spørger kommunerne, siger de, at det kan man også bruge den individuelle jobtræning til, og den individuelle jobtræning er aflønnet med kontanthjælpen plus beskæftigelsestillægget på 15 kr., som det altså nu bliver foreslået at sætte ned til 8 kr. Så min store forhåbning er, at der fortsat vil blive gjort en stor indsats for at få de unge ud på arbejdspladserne med individuel jobtræning.

Jeg vil sige til hr. Bendt Bendtsen, at jeg ikke helt kan se logikken i, at hr. Bendt Bendtsen godt kunne gå med til at opretholde jobtræningen med aflønningen på 11.000 kr. om måneden, men vil af med beskæftigelsestillægget på sølle 8 kr. i timen. Jeg tror, det er godt, at man oven i den ret lave ungdomsydelse har en gulerod i form af et ekstra beløb til betaling for arbejdstøj og transport, og det er altså ikke nogen guldgrube, vi taler om.

Derudover er der en vis forstærket indsats for at få nogle af de unge til at gå i gang med en uddannelse. Men den uddannelse, vi taler om, er i vidt omfang en introducerende uddannelse til de rigtige uddannelser, for det er jo stadig sådan, at på de uddannelser, hvor man får SU, kan man ikke samtidig få kontanthjælp. Vi taler altså om et mindre, smalt område, hvor man kan tage en uddannelse, samtidig med at man får kontanthjælp, og her er det vigtigt for mig, at det også er uddannelsesforløb, der er præget af praktisk orienteret undervisning, fordi vi ved, at det er den undervisningsform overhovedet, der appellerer stærkest til de unge, der ikke vil gå i

gang med en rigtig SU-berettiget undervisning eller en undervisning med uddannelsesgodtgørelse.

Jeg håber altså, at når vi får klargjort noget af det, jeg betragter som helt klare misforståelser, vil hensigten i lovforslaget i virkeligheden vise sig at være den samme, som flere ordførere gav udtryk for, så vi på den måde kan få en bredere tilslutning til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af beskæftigelseskrav og forlængelse af periode for unge kontant-hjælpsmodtagere).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

Lovforslag nr. L 23 skal også ses som et tiltag for at få flere unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år til at gå i gang med en uddannelse, og det skal samtidig ligestille dem med andre uddannelsessøgende.

Som vilkårene er i dag, kan en ung kontant-hjælpsmodtager, der har haft en sammenhængende 12-måneders-periode med månedlige indtægter på 60 pct. af højeste dagpengesats opnå at få kontanthjælp på voksensatsen, altså